لدا اذا وقعت والنور لعنت قل فيها وقيل فنجعل لعنت ابتدا
ورسم فطرت بالتا ماضية وسحرت عطف على فطرة ولدى الدخان
صلة لتحركت وبقيت مبتدا ومعصيت عطف عليكم خبره وكرر
فيما رسم بالتا والالف ضميرها ومعلحال من الضمير ورسم قرت عين
بالتا ماضية وابنت وكلمت الكائنة فى وسط الاعراف السور وجنت
البصر مفعول فارجع بصيرا اى ذى بصيرة ولدا اذا وقعت
صفة جنت والنور مبتدا خبره رسم فيها تا لعنت والجملة محكية
قل وتا فنجعل لعنت مبتدا خبره ابتدا الخ وقول ابتدا اى سارع
وقبل النور ظرفه بنى لقطعه عن الاضافة اخبر مع الا طلاق
ان هذه الكلم رسمت بالتا منها فطرت وفى الروم فطرت
الله التى فطر الناس عليها قال فى المقنع فى الذكر الثامن المترجم
بذكر حروف منفردة وكذلك رسموا اى بالتا فطرت الله فى
الروم وذكر السورة ايضاح لتوحيدها ومن ثم اطلقها الناظم
ومنها شجرت فى الدخان ان شجرت الزقوم طعام الا ثيم
واحترز بقيد السورة عن الواقع فى غيرها وهو ذلك حيث
ترام شجرة الزقوم فى الصافات ولا يخفى انه لا يحتاج الى
الاحتراز عن الواقع بعده فى الصافات ايضا وهو شجرة من
يقطين لعدم الاضافة قال فى المقنع بسنده المتقدم
وكل ما فى كتاب الله تعالى عز وجل من ذكر الشجرة فهو بالها
الا حرفا واحدا فى الدخان ان شجرت الزقوم ومنها نبتت وهو
فى هود بقيت الله خير لكم ولا يبقوهم وحول او لو انبقيته لما
تقدم وبيا قال فى المقنع وكتبوا فى هود بقيت الله خير لكم بالتا
واطلقها الناظم اعتمادا على ترجمة الباب لان التاء اجم غير مضاف
ومنها كلمتا معصيت جمعا وهما فى المجادلة ويتناجون بالاثم
والعدوان ومعصيت الرسول فلا فتناجوا بالاثم والعدوان

ومعصيت

ومعصيت الرسول قال فى المقنع بسنده المتقدم وكلما فى كتاب الله
عز وجل من ذكر المعصية فهو بالها الا حرفين وذكر موضعى المجادلة
واطلقها الناظم ليعينها ومنها قرت عين لى ولك فى القصص واحترز
بقيد المجاور لعين من غير المجاور له وهو فى الفرقان هب لنا من ازواجنا
وذريتنا قرة اعين قال فى المقنع قال ابن عباس وكلما فى كتاب
الله من ذكر قرة فهو بالها الا حرفا وفى السجدة فلا تعلم نفس ما اخفى
لهم من قرة اعين قال فى المقنع قال ابن عباس وكلما فى كتاب الله عز وجل
من ذكر قرة فهو بالها الا حرفا واحدا فى القصص قرة عين لى ولك
وقال الحدق عن نصير فى اتفاق المصاحف قرة عين لى ولك بالتا
ومنها ابنت وهو فى التحريم ومريم ابنت عمران قال فى المقنع وكذلك
كتبوا ومريم ابنت عمران فى التحريم بالتا واطلقها الناظم لتعينها
ومنها كلمت فى الاعراف وتمت كلمت ربك الحسنى على بنى اسرائيل
واحترز بقيد السورة عن الواقع فى غيرها نحو وتمت كلمت ربك
لاملئن فى هود قال فى المقنع وكلما فى كتاب الله عز وجل من
ذكر الكلمة على لفظ الواحد فهو بالها الا حرفا واحدا فى الاعراف
وتمت كلمت ربك الحسنى فان مصاحف اهل العراق اتفقت
على رسمه بالتا ورسمه الغازى بن قيس فى كتابه بالها اه وقال على
الوراق سالت عاصما يعنى الجحدرى عن كلمة ربك فقال فى
الاعراف تا وفى الانعام تا وهذا يقتضى اثبات الخلاف ولم يعتمد
الناظم الا على الاول لكن ثم قال كلمت فى وسط العراف فاطعا
بالتا وما عداه بالها مما هو متفق على توحيده وهو معنى قول
المقنع على لفظ الواحد واما المختلف فيه فى القراءة اى الذى قرئ
بالافراد والجمع وذلك حرف فى الانعام تا وفى الاعراف ها وحرفان
فى يونس وحرف فى الطول كما فى ان شاء الله تعالى ومنها جنت فى
سورة الواقعة وهو جنت نعيم واحترز بقيد السورة عن الواقع

Copyright King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)